

การแปลภาษาวัยรุ่นร่วมสมัยในนวนิยายเรื่อง “สาวเจ้าปัญหา” ของเบ็บ วอล์คเกอร์

Translation of contemporary features of young adults’ language in Babe Walker’s *White Girl Problems*

พรพรรณ กิตติดุขฎิกุล^{*}
phornphan.kitti@gmail.com

บทคัดย่อ

ภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเนื่องด้วยปัจจัยหลายๆ อย่าง อาทิ ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงของภาษา การแปรของภาษา ความต้องการของผู้ใช้ภาษา และเทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งล้วนมีอิทธิพลต่อผู้ใช้ภาษาและสะท้อนให้เห็นสถานการณ์ทางสังคม กลุ่มคนที่ส่งผลต่อการเกิดใหม่และการเปลี่ยนแปลงของภาษาร่วมสมัยคือวัยรุ่นและวัยรุ่นหนุ่มสาวที่สร้างสรรค์และประดิษฐ์คำเฉพาะกลุ่มหรือถ้อยคำใหม่ๆ ที่มีลักษณะเป็นวิธภาษาใหม่เพื่อใช้ในการสนทนาแบบเผชิญหน้าและในโลกเสมือนจริง ปัจจุบันงานวรรณกรรมร่วมสมัยหลายชิ้นแสดงให้เห็นถึงลักษณะภาษาที่แปลกใหม่และการปรับใช้ภาษาให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ในสังคม การแปลตัวบทร่วมสมัยให้มีความเหมือนหรือเทียบเท่ากับความหมายและลักษณะเด่นของภาษาต้นฉบับจึงเป็นความท้าทายที่น่าสนใจสำหรับนักแปล บทความนี้มีจุดประสงค์ที่จะแสดงการถ่ายทอดภาษาวัยรุ่นให้เทียบเท่ากับต้นฉบับในระดับข้อความหรือระดับวาทกรรมโดยใช้กลวิธีหรือเครื่องมือทางภาษาศาสตร์ในระดับคำพร้อมยกตัวอย่างบทแปลและการวิเคราะห์จากวรรณกรรมอเมริกันร่วมสมัยเรื่อง *สาวเจ้าปัญหา* ของเบ็บ วอล์คเกอร์ ผลการศึกษาพบว่า การแปลวรรณกรรมร่วมสมัยโดยการทำความเข้าใจทุกๆแง่มุมของตัวบทต้นฉบับและถ่ายทอดโดยใช้ภาษาร่วมสมัยในวัฒนธรรมปลายทางมาแทนที่สามารถทำให้บทแปลมีความเป็นธรรมชาติและเกิดความเทียบเท่าทั้งในด้านความหมาย อรรถรส และลักษณะภาษาร่วมสมัยเหมือนกับตัวบทต้นฉบับ

คำสำคัญ : การแปล, วรรณกรรมร่วมสมัย, การเปลี่ยนแปลงของภาษา, วิธภาษาใหม่, ภาษาร่วมสมัย

^{*} อาจารย์ประจำสถาบันพัฒนานาฏศิลปการการบดิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

Abstract

Language constantly changes in several respects, such as the nature of the changes, language variation, the needs of language users, and new technologies, which all influence the language users and reflect the social situation. In fact, specific groups of language users influence the emergence of new language and changes to existing language patterns. They usually comprise teens and young adults who invent new slang and utterances to create new varieties of language used in face-to-face conversation and in the virtual world. Contemporary literature manifests the innovation and adaptation of language to meet new situations in society. Translating contemporary texts by preserving the meaning and distinctive features in accord with the source language is a particular challenge for translators. The objective of this article is to examine the translation of young adults' language and the linguistic devices and approaches that are used at the lexical level in order to achieve equivalence between the original and target texts at the textual and discourse levels. Examples of issues identified in the translation of the work of contemporary American literature entitled *White Girl Problems* by Babe Walker are presented along with the analysis. The result shows that when translating contemporary literature, considering every aspect of the original text and employing the cultural substitution strategy—using contemporary language in target culture—achieves the requisite naturalness in translated texts and maintains the relationship of equivalence in meaning, flavor, and contemporary features between the original and translated texts.

Keywords: translation, contemporary literature, language change, new variety of language, contemporary language

1. บทนำ

ภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและ “เราก็ไม่สามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของภาษาได้ ทำได้แต่รับรู้เมื่อการเปลี่ยนแปลงนั้นได้เกิดขึ้นไปแล้ว” (Crystal, 2006, p.24) ภาษาวัยรุ่นเป็นเรื่องที่น่าสนใจในสังคมเนื่องจากการสร้างสรรค์คำหรือข้อความขึ้นมาใหม่และสะท้อนให้เห็นถึงความปลอดภัยของการใช้ภาษาร่วมสมัยในกลุ่มวัยรุ่นหรือผู้พูดในช่วงวัย หนุ่มสาวของแต่ละสังคม “กลุ่มคนร่วมสมัยอย่างวัยรุ่นจะนำกลุ่มคนในช่วงอายุอื่นๆ ไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางภาษาทั้งในด้านการเปลี่ยนแปลงทั่วๆ ไป เช่น การออกเสียง และการบัญญัติคำศัพท์ใหม่ๆ ตัวบ่งชี้สัมพันธสาร (Discourse marker) ลักษณะทำนองเสียง (Intonation pattern) และด้านอื่นๆ” (Chamber, 1995 อ้างใน Eckert, 2003, p.115) ปัจจุบันผู้คนในสังคมร่วมสมัยใช้เวลาส่วนใหญ่ในการสื่อสารโต้ตอบกันทางโลกออนไลน์ซึ่งเป็นโลกเสมือนจริง (Virtual world) และถือว่าเป็น “การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญทางอิเล็กทรอนิกส์ที่นำไปสู่การปฏิวัติทางภาษา” (Crystal, 2006, pp.271-272) และกลุ่มคนสมัยใหม่อย่างวัยรุ่นก็อยู่ท่ามกลางการปฏิวัติทางภาษา (Greenfield & Subrahmanyam, 2003, อ้างใน Huffaker & Calvert, 2005) ทั้งนี้ผู้ศึกษาเห็นว่าถ้อยคำที่แปลกใหม่และมีเอกลักษณ์เป็นสิ่งที่นิยมใช้กันในกลุ่มคนสมัยใหม่ของสังคมไทย โดยส่วนใหญ่แล้วไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน คำใหม่เหล่านี้มักจะพบเห็นได้จากสื่อสังคมออนไลน์ (Social media) รวมถึงกลุ่มบุคคลที่มีชื่อเสียงไม่ว่าจะเป็นดารา นักร้อง พิธีกร คนดัง หรือที่เรียกกันว่าเน็ตไอดอล (net idol)

บางครั้งภาษาที่มีลักษณะเช่นนี้จัดเป็นภาษาอินเทอร์เน็ต (Netspeak) ซึ่งเป็นภาษาที่อยู่ในรูปแบบดั้งเดิมและรูปแบบใหม่ที่จะประกอบไปด้วยคำเฉพาะกลุ่ม (Slang) และภาษาแบบไม่เป็นมาตรฐานโดยบางทีจะนำมาใช้กันในชีวิตจริงที่ไม่ใช่โลกออนไลน์ ภาษาอินเทอร์เน็ตเป็นวาทกรรมที่อุบัติขึ้นมาและก่อเกิดจากการสร้างสรรค์ของคนในสังคม (Crystal, 2001 อ้างใน Huffaker & Calvert, 2005) นอกจากนั้นผลการศึกษาภาษาไทยเน็ตของกานต์วีชมเชย (2557) พบว่า “ภาษาไทยเน็ตเป็นวิธภาษาใหม่ของภาษาไทยที่ไม่ได้เกิดจากการผสมผสานระหว่างภาษาเขียนและภาษาพูดแต่เกิดในฐานะภาษาที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มคนรุ่นใหม่ในการสื่อสารกันผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ด้วยการพิมพ์” เมื่อกลุ่มคนสมัยใหม่โดยเฉพาะวัยรุ่นได้รับรู้คำใหม่ๆ จากกลุ่มบุคคลดังกล่าวก็จะนำมาใช้หรือสื่อสารในบริบทต่างๆ ตามสถานการณ์ ดังที่ Aitchison (2013, p.69) กล่าวไว้ว่า “การเปลี่ยนแปลงทางภาษาจะส่งต่อจากกลุ่มหนึ่งสู่อีกกลุ่มหนึ่งไปเรื่อยๆ โดยอาจจะมิได้มีคนจากกลุ่มอื่นเข้ามารับรู้ถึงเรื่องที่สื่อสารนั้นโดยบังเอิญ” จึงทำให้ผู้คนเหล่านั้นรับรู้หรือจดจำการเปลี่ยนแปลงของคำหรือถ้อยคำใหม่ๆ และนำไปใช้ต่อในกลุ่มสังคมของตนเอง “การเปลี่ยนแปลงของภาษาจึงได้ขยายกว้างขึ้นและนับเป็นปรากฏการณ์สำคัญทางสังคมที่สะท้อนให้เห็นสถานการณ์ของสังคม” (Aitchison, 2013, p.69)

Bolban Abad & Hanifi (2014, p.20) เห็นว่า “ภาษามีการเปลี่ยนแปลงไปตามวิวัฒนาการทางด้านการเมืองและวัฒนธรรมมาตลอดทุกช่วงยุคสมัยของมนุษย์” เนื่องจากการ

เปลี่ยนแปลงของภาษาเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้และเหตุผลหลักที่ทำให้ภาษาเกิดการเปลี่ยนแปลงคือมีปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นและเข้าสู่สังคมมนุษย์ในหลายๆ ด้าน เช่น ปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงความสัมพันธ์ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม นอกจากนี้การหลั่งไหลเข้ามาของกลุ่มคนที่ได้รับการศึกษาจากต่างประเทศเป็น ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษา ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงของภาษาก็มิได้ เกิดจากปัจจัยภายนอกเสมอไปเพราะภาษามีความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นธรรมชาติ และภาษาก็เปลี่ยนแปลงไปตามความจำเป็นทางสังคม

ทั้งนี้ แนวคิดของ Bolban Abad & Hanifi (2014) ได้แสดงให้เห็นว่าตัวบทต้นฉบับ บางประเภทไม่สามารถใช้กลวิธีสร้างความเหมือนหรือความเทียบเท่าได้เสมอ กล่าวคือ ผู้แปล ไม่สามารถใช้กลวิธีสร้างความเทียบเท่าหรือใช้คำพ้องความหมายที่เหมาะสมได้เนื่องจากในบาง ตัวบทมีคำศัพท์เฉพาะทางจำนวนมากรวมถึงคำใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจากการพัฒนาของ เทคโนโลยีในโลก แนวคิดดังกล่าวได้นำไปสู่ข้อคิดเห็นของผู้ที่เห็นว่าความเหมือนหรือความ เทียบเท่ากัน (Equivalence) มิได้จำเป็นว่าจะเป็นกลวิธีการแปลที่ดีที่สุดเสมอไป นอกจากนี้ แนวคิดของ Kashgary (2011, p.47) ได้สนับสนุนข้อคิดนี้ว่าการสร้างความเทียบเท่ามิได้ทำให้ การถ่ายทอดของคำจากต้นฉบับสู่ฉบับแปลมีความสำคัญ และยิ่งไปกว่านั้น การใช้กลวิธีแบบ ไม่สร้างความเหมือนหรือเทียบเท่า (Non-equivalence) อย่างมีจุดประสงค์กลับช่วยให้ ฉบับแปลดีขึ้น การแปลแบบไม่สร้างความเทียบเท่ากับตัวบทต้นฉบับจึงกลายเป็นกลวิธีที่สำคัญ กว่ากลวิธีการแปลแบบเน้นการเทียบเท่าหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่ากลวิธีการแปลแบบไม่ เทียบเท่าสร้างความเหมือนของตัวบทได้มากกว่าการใช้กลวิธีการแปลแบบเน้นการเทียบเท่า

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่าการถ่ายทอดบทแปลโดยใช้กลวิธีการสร้างความเทียบเท่ายังคงมี บทบาทที่สำคัญสำหรับการแปลเนื่องจากการสร้างความเทียบเท่าเปรียบเสมือนเครื่องเตือนใจ ให้กับนักแปลเมื่อประสบกับปัญหาการแปลระหว่างอยู่ในกระบวนการถ่ายทอดงานแปล (Panou, 2013, p.5) นอกจากนี้ผู้ศึกษาเห็นว่าหลังจากได้ศึกษาทำความเข้าใจกับตัวบท ต้นฉบับก่อนเข้าสู่กระบวนการถ่ายทอดงานแปลต้นฉบับเรื่อง “สาวเจ้าปัญหา” ทำให้ผู้ศึกษาได้ ทราบถึงลักษณะของการใช้ภาษาและจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการถ่ายทอดทั้งความหมาย และอารมณ์สู่ผู้อ่าน ผู้ศึกษาจึงตระหนักเห็นความสำคัญในการถ่ายทอดความหมาย อรรถรส และลักษณะภาษาร่วมสมัยของตัวบทเป็นสำคัญ กล่าวคือ ผู้ศึกษาเห็นว่าในกรณีการถ่ายทอด ตัวบทที่มีลักษณะการใช้ภาษาเช่นนี้มีความจำเป็นที่จะต้องใช้กลวิธีการถ่ายทอดสำนวนภาษาให้อยู่ในยุคเดียวกันกับตัวบทต้นฉบับ แม้ว่าการใช้ภาษาวัยรุ่นที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ดังที่ปรากฏ ในตัวบทต้นฉบับรวมถึงภาษาวัยรุ่นที่ใช้กันในสังคมของภาษาปลายทางในปัจจุบันอาจจะ ไม่สามารถคงอยู่ในสังคมได้ตลอดไปเนื่องจากภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่ จุดมุ่งหมายของผู้เขียนงานต้นฉบับคือการสร้างความบันเทิงให้กับผู้อ่าน ผู้ศึกษาจึงตระหนักว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายให้เหมือนกับลักษณะตัวบทต้นฉบับเป็นเรื่องสำคัญ

นอกจากนี้ผู้ศึกษาเห็นว่าการถ่ายทอดบทแปลนวนิยายเรื่องนี้โดยใช้ภาษาที่ให้ อรรถรสแตกต่างจากตัวบทต้นฉบับจะทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าถึงจุดประสงค์ของการสื่อ อารมณ์ของผู้เขียนได้อย่างเต็มที่และนวนิยายประเภทดังกล่าวก็มีได้มีจุดประสงค์เพียงแค่ให้ ข้อมูลกับผู้อ่าน แต่ต้องการถ่ายทอดอรรถรส อารมณ์ และลักษณะภาษาร่วมสมัยของวัยรุ่น ปัจจุบัน ผู้ศึกษาจึงตระหนักเห็นว่าการแปลนวนิยายที่มีลักษณะภาษาแสดงถึงความเป็นตัวตน หรือน้ำเสียงต่างๆ ของตัวละครแทรกอยู่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้ถูกกำหนดไว้ด้วยยุคสมัยหรือเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้น ตัวบทหรือลักษณะทางภาษาแบบนี้จึงมีความแตกต่างจากตัวบทเฉพาะทางด้านอื่นๆ อย่างสิ้นเชิง

บทความนี้จึงเลือกนำเสนอการถ่ายทอดตัวบทร่วมสมัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาค วิเคราะห์ในสารนิพนธ์เรื่อง บทแปลเรื่อง “สาวเจ้าปัญหา” ของเบ็บ วอลต์เกอร์ พร้อมบท วิเคราะห์การแปลผ่านมุมมองทางงานปฏิบัติศาสตร์ ของผู้ศึกษาเอง นวนิยายเรื่องนี้เป็น นวนิยายร่วมสมัยที่มีลักษณะการเขียนแปลกใหม่และมีการดำเนินเนื้อเรื่องที่สะท้อนสังคม ปัจจุบันประกอบกับการเล่าเรื่องแบบการเขียนบันทึกซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นจริง (False memoir) กล่าวคือเป็นเรื่องที่ผู้เขียนแต่งขึ้นมาในลักษณะการบันทึกโดยจะเล่าและสนทนากับตนเองและ ผู้อ่านในระดับภาษาแบบกันเองเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมกับตัวละครในนวนิยาย ลักษณะ เด่นทางภาษาที่พบใน นวนิยายเรื่องนี้คือการใช้ภาษาพูด (Colloquial) คำเฉพาะกลุ่ม (Slang) คำสบถ (Swear word) คำหยาบ (Vulgarism) คำต้องห้าม (Taboo) รวมถึงคำทางวัฒนธรรม หรือชื่อเฉพาะในวัฒนธรรมของภาษาต้นทาง (Source language) ซึ่งผู้อ่านที่อยู่ในวัยเดียวกับ ตัวละครหรือผู้อ่านสมัยใหม่จะสามารถเข้าใจความหมาย เจตนาและอารมณ์ที่ผู้เขียนหรือ ตัวละครต้องการสื่อได้เป็นอย่างดี ผู้ศึกษาจึงเลือกการถ่ายทอดตัวบทต้นฉบับด้วยกลวิธีการ แปลแบบเน้นผู้รับสาร (Receptor-oriented approach) เป็นหลัก “เนื่องจากความสัมพันธ์ ของผู้รับสารและสารควรจะเกิดความเทียบเท่าได้มากพอกับความสัมพันธ์ของผู้รับสารต้นฉบับ กับตัวบทต้นฉบับ” (Nida, 1964, p.159 อ้างใน Munday, 2008, p.42) เพื่อให้เกิดความเป็น ธรรมชาติของภาษาและมีลักษณะเป็นภาษาร่วมสมัยเทียบเท่าตัวบทต้นฉบับมากที่สุด

ผู้ศึกษาเห็นว่าการแปลวรรณกรรมนั้นจะต้องทำความเข้าใจตั้งแต่ลีลาการเขียน การ สื่อความหมายของตัวบท อารมณ์ที่สื่อโดยผู้เขียน ตัวละคร และบริบทที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะ ถ่ายทอดในภาษาปลายทาง ซึ่งความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับเฮาส์ House (1997, p.31) ที่ได้ อธิบายไว้ว่า “การแปลเป็นการแทนที่ภาษาต้นทาง (Source language) ด้วยภาษาปลายทาง (Target language) ที่เทียบเท่ากันทั้งในด้านความหมาย (Semantically) และทางงาน ปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatically)” ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าทฤษฎีการแปลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการแบ่ง ขั้วทฤษฎีการแปลต่างๆ (Dichotomies in translation theories) ที่ปรากฏอยู่ในตำราของ นักวิชาการต่างๆ เช่น มันเดย์ (Munday, 2008) และเบเคอร์ (Baker, 2011) เพื่อได้มาซึ่ง กลวิธีการปรับบทแปลที่เหมาะสม ชัดเจน และสามารถนำมาแก้ไขปัญหาหรือประเด็นที่พบใน วรรณกรรมต้นฉบับได้

หลังจากผู้ศึกษาได้ศึกษาถึงเปลี่ยนแปลงของภาษา ผู้ศึกษาจึงเกิดความเข้าใจ และเห็นว่าภาษาวัยรุ่นเป็นภาษาที่แสดงถึงเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน การแปลนวนิยาย ที่มีลักษณะการใช้ภาษาของวัยรุ่นในยุคร่วมสมัยจึงเป็นความท้าทายอย่างหนึ่งของผู้ศึกษา ทั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของภาษา ทฤษฎีการแปลที่ผู้ศึกษา เล็งเห็นว่าเหมาะสมสำหรับการแก้ไขปัญหาในระดับการถ่ายทอดตัวบทในนวนิยายเรื่อง *White Girl Problems* เพื่อให้บทแปลมีประสิทธิภาพและคงไว้ซึ่งจุดประสงค์ของการสื่อความหรือ เจตนารมณ์ในการสื่อสารของผู้เขียนงานต้นฉบับและผู้อ่าน

คำจำกัดความ

วิธภาษา

ในภาษาศาสตร์สังคมมีคำที่หมายถึงความถึง “ภาษาชนิดหนึ่ง” ที่มีลักษณะต่างจาก ชนิดอื่นๆ คือคำว่า วิธภาษา (Language variety) คำว่า วิธภาษาซึ่งความจริงที่ว่าภาษามี ความหลากหลาย มีหลายแบบหลายประเภท วิธภาษาอาจหมายถึงภาษาหนึ่งภาษาใดที่ต่าง จากอีกภาษาก็ได้ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วคำนี้จะใช้ในความหมายที่ว่าชนิดต่างๆ ของภาษาใด ภาษาหนึ่ง (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2556, น.18)

ภาษาวัยรุ่น

ภาษาวัยรุ่นเป็นภาษาเฉพาะกลุ่มรูปแบบหนึ่ง วัยรุ่นในแทบทุกสังคมมักมีภาษาเฉพาะ ของตนซึ่งส่วนใหญ่จะต่างจากภาษาของคนวัยผู้ใหญ่ ภาษาวัยรุ่นมักเป็นคำแสลงจำพวกหนึ่งซึ่ง เกิดแล้วจะใช้แพร่หลายอย่างรวดเร็วและดับสูญเร็วเช่นกัน แต่บางครั้งก็แพร่หลายมากจนกลุ่มที่ ไม่ใช่วัยรุ่นรับไปใช้ด้วยและติดอยู่กับภาษานั้นตลอดไปได้ อย่างไรก็ตาม คำที่เดิมแล้วเป็น ภาษาวัยรุ่น แต่เมื่อมีคนรุ่นอื่นนำไปใช้ก็อาจกลายเป็นคำที่ยอมรับและไม่ถือเป็นคำเฉพาะใน ภาษาวัยรุ่นอีกต่อไป (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2556, น.33-34)

2. ลักษณะของนวนิยายและลักษณะทางภาษาในนวนิยายเรื่อง *White Girl Problems*

นวนิยายเรื่อง *White Girl Problems* ของเบ็บ วอลค์เกอร์ เป็นงานเขียนประเภท ขวนหัวแถมเสียดสี ประกอบกับการเล่าเรื่องด้วยวิธีการเขียนในลักษณะการบันทึกอย่าง เสมือนจริง (False memoir) รวมถึงมีเนื้อหาที่สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของตัวละคร และ เหตุการณ์ต่างๆ ของสังคมในเนื้อเรื่องที่สามารทำให้ผู้อ่านเชื่อมโยงเรื่องราวในนวนิยายกับ สถานการณ์ในสังคมของผู้อ่านได้

นวนิยายเรื่อง *White Girl Problems* ตีอณดับหนังสือขายดีของเดอะนิวยอร์กไทมส์ และได้รับการตีพิมพ์เมื่อ ค.ศ.2012 เนื้อเรื่องแบ่งออกเป็นบท ซึ่งจะแยกตามปัญหาแต่ละประเด็น ของตัวละครหลัก เบ็บ วอลค์เกอร์ เป็นผู้หญิงที่เกิดมาในครอบครัวที่ร่ำรวย ได้รับการเลี้ยงดู แบบตามใจ มีสังคมที่หลากหลาย ไม่ทำงาน ใช้เงินพ่อแม่เพื่อ รักสวยรักงาม รักแฟชั่น สนใจ เฉพาะแต่เรื่องของตนเอง จึงทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้ที่ไม่เข้าใจการดำเนินชีวิตของเธอ

ดังนั้นการเขียนบันทึกของเธอในเล่มนี้จึงเป็นเหตุผลที่ตัวละครต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจปัญหาของตัวละคร ซึ่งส่วนใหญ่จะดำเนินเรื่องที่สหรัฐอเมริกา ลักษณะการใช้ชีวิตของตัวละครหลักตลอดจนการเขียนเชิงเสียดสี ทำให้ตัวละครที่เขียนบันทึกเรื่องราวในเล่มนี้โดยใช้คำในระดับไม่เป็นทางการ คำเฉพาะกลุ่ม ภาษาพูด คำสแลง รวมถึงคำต้องห้าม และคำทางวัฒนธรรมตามที่ได้ยกตัวอย่างไว้ดังต่อไปนี้

- “I’ll show all you cunt-faced bitches what White Girl Problems really are.”
- “On the day of my party, she mistakenly walked out the door with a tray of “Mary-Jane Macaroons” and “Petit Four-Twenties” instead of the vegan cupcakes I had requested.”
- You need to relax. I’m addicted to shopping, not meth.
- I didn’t want any of my guests to see how deeply saddened I was by the sight of this fucking piece-of-shit bird, so I allowed the party photographers to do a mini photo shoot of me and my “gift.”
- “I mean when you’re giving a guy head, are you, like, aggressive or gentle?”

2.1 เรื่องย่อ

นวนิยายเรื่อง *White Girl Problems* เป็นเรื่องราวที่ดำเนินด้วยตัวละครหลักซึ่งมีนามว่าเบ็บ วอล์คเกอร์ เธอมีความคิดว่าตนเองเป็นหญิงสาวผู้เป็นศูนย์กลางแห่งจักรวาล เบ็บเติบโตมาในครอบครัวที่ร่ำรวย แต่กลับไม่เคยเห็นหน้าแม่แท้ๆ ของตน พ่อและย่าของเธอเลี้ยงดูเธอแบบตามใจ รวมถึงพี่เลี้ยงที่ทำหน้าที่ทุกสิ่งอย่างเพื่อเธอ จึงทำให้เธอเป็นสาวเอาแต่ใจจนเสียนิสัย เบ็บเป็นสาวอเมริกันสมัยใหม่ที่หลงรักแฟชั่น เธอไม่ได้ทำงาน และชอบใช้เวลากับใช้เงินด้วยความฟุ่มเฟือยไปกับสิ่งที่ผู้คนส่วนใหญ่คิดว่าไร้สาระและไม่จำเป็น เรื่องราวต่างๆ มากมายในชีวิตที่เธอมองว่าเป็นปัญหา ทำให้เธอต้องเข้าสถานบำบัด เพราะป่วยวันหนึ่ง เธอใช้เงินซื้อปิ้งในห้างหรูถึง 246,893.50 ดอลลาร์ด้วยความสับสนทางจิต เธอจึงตัดสินใจไปอยู่ในสถานบำบัดเพื่อให้หายจากอาการสับสนของเธอ แต่สิ่งนั้นก็เพียงปัญหาหนึ่งของเธอ คนอเมริกันมักเรียกปัญหาประเภทนี้ว่า *White Girl Problems* ยกตัวอย่างเช่น กลุ่มคนที่จัดว่าเป็นสาวเจ้าปัญหาตามแนวคิดของเรื่องมักจะกล่าวว่า “การถ่ายรูปสัตรีเลี้ยงเป็นเรื่องยาก” “พวกนั้นจะไล่ฉันออกจากโรงยิมเพราะฉันสูบบุหรี่บนลู่วิ่ง” ซึ่งเบ็บ วอล์คเกอร์ ถือว่าเป็นบุคคลที่คิดว่าเรื่องเหล่านี้เป็นปัญหาของเธอ เบ็บ วอล์คเกอร์ จึงตัดสินใจเขียนบันทึกเปิดใจให้ผู้อ่านรับรู้ถึงปัญหาต่างๆ ที่เธอต้องเผชิญในแต่ละวัน และต้องฝ่าฟันด้วยวิธีต่างๆ เพื่อให้ชีวิตของเธอสมบูรณ์แบบ ปัญหาของสาวเบเวอร์ลีฮิลส์คนนี้มีตั้งแต่เรื่องทรวดทรง สุขภาพ ศัลยกรรม ความสัมพันธ์ แฟชั่น ตลอดจนอาหารการกินที่คนอื่น ๆ อาจมองว่าไม่ได้เป็นปัญหาของชีวิต แต่

สำหรับเบ๊บ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับตัวเธอคือความสำคัญที่ไม่สามารถเมินเฉยได้และชีวิตของเธอจะต้องดีงาม โดยเฉพาะความงามของใบหน้าและร่างกาย เสื้อผ้า รองเท้า ทรงผม เล็บ หรือความงามภายนอก เธอมั่นใจว่าผู้อ่านบันทึกของเธอจะต้องชอบใจและหลงรักเรื่องราวต่างๆ ของเธอ หรือไม่ก็ต้องเกลียดตนเองที่มาชอบใจบันทึกของเธอเล่มนี้

พ่อของเบ๊บ วอลค์เกอร์ เป็นทนายความในวงการบันเทิง ดังนั้นเมื่อถึงงานเลี้ยงวันเกิดของเบ๊บ จึงมีทั้งนักแสดง นางแบบ ศิลปินต่างๆ มาร่วมงาน นอกจากพ่อที่เป็นคนเลี้ยงดูเธอ ย่าหรือไท้ไท้ก็ได้ย้ายมาที่ลอสแอนเจลิสเพื่อเลี้ยงดูเบ๊บ ไ้ไท้เห็นว่าเบ๊บ วอลค์เกอร์ เปรียบเสมือนเครื่องประดับอันน่ารักชิ้นหนึ่งที่นำพาไปไหนมาไหนด้วย เพราะคิดว่าการเซ็นรูดเซ็นเด็กจะทำให้เธอดูเด็กขึ้น เบ๊บ วอลค์เกอร์ มีมาบินดีเป็นคนรับใช้ซึ่งมีวาจาจัดจ้าน มาบินดีมาจากประเทศจาไมกา ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงตั้งแต่เบ๊บยังเด็ก ๆ จนถึงปัจจุบัน นอกเหนือจากการเป็นพี่เลี้ยง มาบินดีก็ต้องทำทุกหน้าที่ตามที่เบ๊บ วอลค์เกอร์ ต้องการ เบ๊บ วอลค์เกอร์ เลือกที่จะไม่คบเพื่อนผู้หญิงบางคนเพียงเพราะเหตุผลที่ว่าพวกเขาน่ารักเกินไปที่จะมาเป็นเพื่อนกับเธอ หลังจากนั้น เธอก็ได้พบเกย์คนหนึ่งชื่อโรมัน เบ๊บถูกชะตากับโรมันมากจนตัวเองเองต้องการได้เสียกับเพื่อนคนนี้แม้ว่าเขาจะไม่ใช่ม้าขี่แต่ก็ตาม

หลังจากที่เบ๊บได้ถลุงเงินของพ่อไปกว่าสองแสนดอลลาร์ เธอได้ย้ายที่เรียนถึงสองครั้ง จากมหาวิทยาลัยไฮโซชื่อดัง ไปสู่สถาบันออกแบบแห่งหนึ่งซึ่งเบ๊บเปรียบสถานที่เรียนแห่งนี้เหมือนบ้าน แต่เนื่องด้วยวิธีการของเธอทำให้เธอต้องถูกจับขังคุก และส่งผลเธอต้องหยุดเรียน หลังจากนั้นจึงได้ไปทำงานกับพ่อที่สำนักงานกฎหมาย และแม้ว่าเธอได้พยายามที่จะเป็นทนายความให้ได้ แต่ท้ายที่สุดเธอต้องตัดสินใจยื่นจดหมายลาออกในบริษัทพ่อตนเองในวันที่สองของการทำงาน

งานเขียนของเบ๊บ วอลค์เกอร์ เล่มนี้จึงเป็นเรื่องราวที่ล้อเลียนผู้หญิงในสังคมไฮโซ วงการบันเทิง แฟชั่น การเสพติด และการเข้าบ้านบ๊อด เบ๊บเป็นตัวละครที่ใช้คำพูดคำจาหยาบคาย ชอบว่าร้าย และก้าวร้าว หรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็นสาวร้ายที่คนอาจจะไม่ชอบทันทีที่ได้พบ แต่บางคนก็อาจจะแอบหลงรักในความเป็นตัวเธอ

3. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์และถ่ายทอดบทแปล

ทฤษฎีการแปลส่วนใหญ่ที่ผู้ศึกษาค้นพบเบื้องต้นจะแบ่งออกเป็นสองข้อ คือการแปลแบบรักษาโครงสร้าง กับการแปลแบบรักษาความหมาย ทั้งนี้ คิทิส (Kitis, 2009, p.64) กล่าวว่า “ไม่ว่าการแปลนั้นจะมีลักษณะหรือประเภทแบบใด สิ่งที่จะเปลี่ยนไปคือโครงสร้าง แต่สิ่งที่ยังคงอยู่คือความหมาย” ประเด็นของโครงสร้างและความหมายนี้จึงทำให้นักวิชาการหลายท่านศึกษาค้นคว้าและสร้างทฤษฎีออกมาตามรูปแบบของแต่ละคนแต่ก็ยังอยู่ในกรอบหลักๆ ของการแปลแบบรักษาโครงสร้าง และการแปลแบบรักษาความหมาย นอกเหนือจากการพิจารณาเรื่องโครงสร้างและความหมาย สิ่งสำคัญสำหรับการแปลคือการทำให้งานฉบับแปลมีความเทียบเท่ากับงานต้นฉบับซึ่งเป็นภาระหน้าที่หนึ่งของผู้แปลเช่นกัน ผู้แปลจึงจะต้องใช้ศาสตร์

และความรู้ต่างๆ นอกเหนือจากทฤษฎีการแปลเข้ามามีบทบาทในการกระบวนการแปล ดังที่คิติส (Kitis, 2009, p.78) ได้เปรียบเทียบหน้าที่ของนักแปลไว้ว่า “นักแปลก็เปรียบเสมือนผู้อ่านซึ่งต่างคนก็มีสำนึกภาระของตัวเอง (ที่บรรจุประสบการณ์ กรอบความรู้ภูมิหลัง และอื่นๆ) เพื่อจะนำไปใช้ในการตีความเนื้อหาของตัวบท”

ทฤษฎีการแปลมักจะแบ่งออกเป็น 3 ขั้วหลักๆ เช่น การแปลแบบตรงตัว (literal) แบบอิสระ (free) และแบบ faithful translation ได้ถูกแบ่งออกเป็น 2 ขั้ว โดย Nida (1964, p.159, อ้างใน Munday, 2008, p.42) หรือเรียกว่าประเภทของการสร้างความเหมือนหรือความเทียบเท่า (Equivalence) ดังนี้

(1) Formal Equivalence: การเทียบเท่าในลักษณะที่เน้นรูปแบบ (Form) โดยไนด้ากล่าวว่า “การเทียบเท่าเช่นนี้จะต้องให้สารหรือตัวบทในภาษาผู้รับสารเกิดความใกล้เคียงหรือสร้างความเทียบเท่ากับส่วนประกอบต่างๆ ของภาษาต้นทางให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้” การแปลประเภทนี้จะเทียบเท่ากับโครงสร้างภาษาต้นทางเพื่อให้ผู้รับสารได้เข้าถึงภาษาและวัฒนธรรม ต้นทางได้มากขึ้น

(2) Dynamic Equivalence (Receptor-oriented approach) หรือเรียกได้ว่าเป็น Functional equivalence ไนด้า (Nida, 1964, p.159, อ้างใน Munday, 2008, p.42) ได้กล่าวไว้ว่า “ความสัมพันธ์ของผู้รับสารและสารควรจะเกิดความเทียบเท่าได้มากที่สุดกับความสัมพันธ์ของผู้รับสารต้นฉบับกับตัวบทต้นฉบับ” ผู้แปลต้องถ่ายทอดข้อความตามความต้องการทางภาษาศาสตร์ มาตรฐานในเรื่องวัฒนธรรมที่ผู้รับสารคาดหวังไว้ ผู้แปลต้องถ่ายทอดตามจุดประสงค์หรือเป้าหมายซึ่งก็คือความเป็นธรรมชาติของภาษา (Naturalness) ความเป็นธรรมชาตินี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับไนด้า ตามที่เขาได้กล่าวถึงเป้าหมายของการสร้างความเทียบเท่าแบบ Dynamic ไว้ว่าเป็นการหา “ความเป็นธรรมชาติให้เทียบเท่ากับภาษาต้นทางให้ได้มากที่สุด”

นอกจากนี้ ขั้วทฤษฎีการแปลซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายก็คือ ทฤษฎีของ Peter Newmark (1981) โดย Munday (2008, p.44) ได้นำเสนอออกมาเป็น 2 ขั้วคือ Semantic translation กับ Communicative translation ซึ่งการแปลแบบ Semantic มีความคล้ายคลึงกับแนวคิดการสร้างการเทียบเท่าแบบ formal equivalence ส่วนการแปลแบบ Communicative ก็จะคล้ายกับทฤษฎี Dynamic equivalence ของไนด้าเช่นกัน

การสร้างการเหมือนหรือความเทียบเท่าที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาเห็นว่าวิธีที่เหมาะสมกับการถ่ายทอดนวนิยายเรื่องนี้คือ การสร้างการเทียบเท่าแบบ Dynamic equivalence หรือเป็นกลวิธีการแปลที่เน้นผู้อ่านเป็นสำคัญ ผู้ศึกษาสามารถถ่ายทอดภาษาวัฒนธรรม ความหมายตรง และความหมายแฝงได้ด้วยภาษาที่เป็นธรรมชาติ เพื่อให้ผู้อ่านในภาษาปลายทางเข้าใจได้เท่ากับผู้อ่านงานต้นฉบับ

อย่างไรก็ตาม นักทฤษฎีการแปลส่วนใหญ่เห็นว่าผู้แปลจะใช้กลวิธีการแปลต่างๆ ก็ต่อเมื่อประสบปัญหาในการแปล หรือการแปลแบบตรงตัว (Literal translation) ไม่ได้ผลต่อ

การถ่ายทอดงานประเภทนั้นๆ (Owji, 2013) สำหรับกลวิธีการแปลในระดับคำ ผู้ศึกษาเห็นว่า กลวิธีการแปลที่อยู่ในขอบเขตของการเทียบเท่าแบบ Dynamic equivalence คือกลวิธีการ แก้ไขปัญหาการแปลในระดับคำเมื่อไม่สามารถหาคำเหมือนที่เทียบเท่ากับภาษาปลายทางได้ (Baker, 2011, pp.23-44) ซึ่งเป็นกลวิธีที่นักแปลมืออาชีพใช้เมื่อประสบปัญหาการถ่ายทอด งานแปลในระดับคำเมื่อหาคำที่เทียบเท่าไม่ได้ (Non-equivalence) ดังนี้

- (1) การแปลโดยใช้คำจากรุ่นหรือคำที่มีความหมายกว้างกว่า (Translation by a more general word (superordinate))
- (2) การแปลโดยใช้คำที่มีความหมายเป็นกลางหรือไม่สื่ออารมณ์มากนัก (Translation by a more neutral/less expressive word)
- (3) การแปลโดยใช้คำที่ใช้กันในวัฒนธรรมปลายทางที่สามารถใช้แทนกันได้ (Translation by cultural substitution)
- (4) การแปลโดยใช้คำยืม หรือการใช้คำยืมประกอบกับคำอธิบายความหมาย (Translation by using a loan word or loan words plus explanation)
- (5) การแปลโดยการถอดความด้วยคำที่มีความเกี่ยวข้องกัน (Translation by paraphrasing using a related word)
- (6) การแปลโดยการถอดความด้วยคำที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (Translation by paraphrasing using an unrelated word)
- (7) การแปลโดยการละไว้ (Translation by omission)
- (8) การแปลโดยการใช้ภาพประกอบ (Translation by illustration)

กลวิธีการแปลของเบเคอร์ถือว่าเป็นหนึ่งในกลวิธีการปรับบทแปลที่สามารถนำมาใช้ แก้ปัญหาการแปลในระดับคำของนวนิยายเรื่องนี้ โดยผู้ศึกษาจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับ บริบทเพื่อแก้ปัญหาในระดับการถ่ายทอด และให้ผู้อ่านในภาษาปลายทางเข้าใจได้เท่ากับผู้อ่าน งานต้นฉบับ

อย่างไรก็ตาม ผู้ศึกษาเห็นว่านอกเหนือจากการปรับใช้กลวิธีการแปลของเบเคอร์ ผู้ศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญของกลวิธีการแปลอื่นที่สามารถนำมาปรับใช้ในการถ่ายทอดระดับ ข้อความหรือวาทกรรมภาษาวัยรุ่นที่ปรากฏในนวนิยายร่วมสมัย กล่าวคือกลวิธีการแปลแบบ เน้นผู้รับสาร (Receptor-based translation) เป็นกลวิธีที่จะต้องใช้การปรับไวยากรณ์ คำ และวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมชาติ และภาษาปลายทางจะต้องไม่ปรากฏลักษณะของ ภาษาต่างประเทศจากสารต้นฉบับ ไนด้า (1964, p.164, อ้างใน Munday, 2008, p.42) ได้ตั้ง ข้อกำหนดพื้นฐานของการแปล 4 ประการ (Four basic requirements of Translation) เพื่อให้ การแปลมีคุณภาพและเป็นที่เข้าใจต่อผู้อ่านภาษาปลายทางตลอดจนเกิดความเหมือนหรือ เทียบเท่ากัน ไว้ดังนี้

- (1) ทำให้เกิดความเข้าใจ
- (2) ถ่ายทอดเจตนารมณ์และลักษณะของต้นฉบับ

- (3) มีวิธีการเขียนที่เป็นธรรมชาติและเปลือยออกมาด้วยรูปแบบการเขียนที่ง่าย
- (4) ผลของงานแปลที่ออกมาต้องเกิดความคล้ายหรือเหมือนกับต้นฉบับ

4. ภาษาเฉพาะกลุ่มของคนรุ่นใหม่

4.1 การเปลี่ยนแปลงของภาษา

ทุกสิ่งในโลกใบนี้ไม่มีวันหยุดนิ่ง ภาษาก็เป็นเช่นนั้น ดังที่ Wilhelm von Humboldt (1836 อ้างใน Aitchison, 2013, p.4) กล่าวว่า “ไม่มีช่วงเวลาใดที่ภาษาหยุดนิ่งไปจริงๆ ซึ่งเหมือนกับความคิดที่ไม่มีวันสิ้นสุดของมนุษย์ ตามธรรมชาติแล้ว ภาษาเป็นกระบวนการที่มีความพัฒนาอย่างต่อเนื่อง” นอกจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากตัวภาษาเองแล้ว การเปลี่ยนแปลงทางสังคมก็มีผลเช่นกันเพราะ “เมื่อแนวคิดใหม่ๆ มุมมองใหม่ๆ เกิดขึ้น เทคโนโลยีก็มีความเจริญขึ้น สิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ หรือแม้แต่สสารที่มีตามธรรมชาติแต่เพิ่งค้นพบใหม่ กลายเป็นมโนทัศน์ที่เกิดขึ้นใหม่และต้องการใช้คำเรียก” (จรัลวิไล จรุงโรจน์, 2557, น.122) บางครั้งการเปลี่ยนแปลงทางภาษาเริ่มจากตัวผู้ใช้ภาษาเองโดยที่อาจจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวว่าตนเองกำลังทำให้เกิดการแปรภาษา และหากการแปรรูปภาษานั้นได้แพร่ไปยังผู้ใช้ภาษากลุ่มอื่นๆ ก็จะทำให้ภาษามีการเปลี่ยนแปลง (จรัลวิไล จรุงโรจน์, 2557) ซึ่งสอดคล้องกับที่ Aitchison (2013, p.69) กล่าวไว้ว่า “การเปลี่ยนแปลงทางภาษาจะส่งต่อจากกลุ่มหนึ่งสู่อีกกลุ่มหนึ่งไปเรื่อยๆ โดยอาจจะมีความเข้ามาติดต่อกันโดยบังเอิญ” และ “ความแพร่กระจายของการเปลี่ยนแปลงทางภาษาจึงเป็นปรากฏการณ์สำคัญทางสังคมที่สะท้อนให้เห็นสถานการณ์ของสังคม” นอกจากนี้เทคโนโลยีในยุคปัจจุบันยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ภาษาเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเนื่องจากคนสมัยใหม่สามารถติดต่อกันทางโลกออนไลน์หรือสื่อทางสังคม (Social media) และแม้ลักษณะภาษาอินเทอร์เน็ต (Netspeak) เช่นนี้จะเป็นภาษาที่พิมพ์สื่อสารกันแต่ผู้ใช้ภาษาก็มีปฏิกริยาในการตอบโต้เสมือนว่ากำลังสนทนาแบบเผชิญหน้า (Aitchison, 2013, p.123) การเปลี่ยนแปลงของภาษาจึงเกิดขึ้นได้จากหลายๆ ปัจจัย โดยกลไกในการเปลี่ยนแปลงจะเริ่มต้นจากการแปรของภาษาที่ใช้ควบคู่กับภาษารูปเดิม จากนั้นเมื่อรูปภาษาที่แปรเริ่มได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับในกลุ่มผู้ใช่มากขึ้นก็จะแสดงให้เห็นว่าภาษาเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง และอาจมีแนวโน้มเกิดการเปลี่ยนแปลงของภาษาอย่างสมบูรณ์โดยรูปดั้งเดิมหายไป ไม่เพียงแต่รูปที่เกิดใหม่เท่านั้น (Holmes, 2002 อ้างใน จรัลวิไล จรุงโรจน์, 2557, น.132-133)

4.2 ภาษาวัยรุ่น

ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาษาคือรูปภาษาเกิดการแปรและ “ภาษาทุกภาษามีการแปรตามลักษณะหรือสถานภาพของผู้พูด เช่น แปรตามเพศ อายุ ถิ่นที่เกิด ชาติพันธุ์ และชั้นทางสังคมของผู้พูด” (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2556, น.192) ทั้งนี้ภาษาเฉพาะกลุ่ม (Slang) ของคนรุ่นใหม่โดยเฉพาะวัยรุ่นจึงเกิดจากปัจจัยด้านอายุเป็นสำคัญ เนื่องจากอายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การใช้ภาษามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้พูดที่อยู่ในวัยต่างกันย่อมใช้

ภาษาต่างกัน และความแตกต่างของภาษาที่เป็นผลมาจากอายุผู้พูดก็มีอยู่หลายด้านที่เด่นชัดในหลายๆ วัฒนธรรมโดยเฉพาะการใช้รูปภาษาที่ถือว่าไม่เป็นภาษามาตรฐาน ภาษาที่เรียกกันว่า “ภาษาวัยรุ่น” ถือเป็นภาษาเฉพาะกลุ่มของคนวัยรุ่นสาวที่มีลักษณะแตกต่างจากลักษณะอื่นๆ ในภาษาเดียวกันหรือเรียกว่าเป็นวิธภาษา (Language variety) ที่แสดงให้เห็นว่าภาษามีความหลากหลาย วัยรุ่นในแทบทุกสังคมมักมีภาษาเฉพาะของตนซึ่งส่วนใหญ่จะต่างจากภาษาของคนวัยผู้ใหญ่และมักจะเป็นคำที่เกิดขึ้นใหม่และคงอยู่ได้ไม่นาน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ภาษาวัยรุ่นในแต่ละยุคมีความแตกต่างกัน (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2556; จรัสวิไล จรูญโรจน์, 2557) แม้วัยรุ่นจะเป็นกลุ่มคนที่มีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการแปรของรูปภาษา แต่สิ่งที่เด่นชัดจริงๆ คือ ผู้ใช้ภาษาหลายคนเรียนรู้ที่จะปรับใช้ภาษาของตนเองได้อย่างรวดเร็วเพื่อให้ภาษาที่ตนเองใช้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ให้ทันสมัยและเพื่อหาหนทางสร้างสรรค์คำใหม่ๆ จากสื่อใหม่ๆ ในสังคม (Crystal, 2006)

ลักษณะของคำเฉพาะกลุ่ม (Slang) เป็นคำที่เกิดจากการประดิษฐ์สร้างสรรค์คำศัพท์โดยกลุ่มคนที่ขัดต่อแบบแผนการใช้ภาษาที่ถูกต้อง กล่าวคือกลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มที่ชอบการคิดค้นภาษาและทำให้ภาษาเกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ คำศัพท์ที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่มักเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาอื่นหรือดัดแปลงมาจากคำศัพท์ทางเทคนิคเฉพาะวงการ (Jargon) นอกจากนั้นวัยรุ่นได้ทำให้การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อสังคมเกิดความสำคัญขึ้นมาเพื่อให้ได้รับความสนใจจากกลุ่มคนอื่นๆ (Eckert, 2003; Greenfield & Subrahmanyam, 2003, อ้างใน Huffaker & Calvert, 2005) อย่างไรก็ตาม คำเฉพาะกลุ่มที่คนร่วมสมัยใช้จะเกิดขึ้นและใช้กันอย่างแพร่หลายและรวดเร็ว แต่คำเหล่านั้นก็สามารถดับสูญได้เร็วเช่นกัน ขณะเดียวกัน บางคำก็อาจจะใช้แพร่หลายมากจนกลุ่มผู้ใช้ภาษาในช่วงวัยอื่นๆ นำไปใช้และคงอยู่ในภาษาไทยตลอดไปได้ และเมื่อผู้ใช้ภาษาวัยอื่นนำบางคำในภาษาวัยรุ่นไปใช้ก็อาจกลายเป็นคำที่ยอมรับและไม่ถือว่าเป็นคำเฉพาะกลุ่มของวัยรุ่นอีกต่อไป (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2556) ลักษณะภาษาเฉพาะกลุ่มของคนไทยรุ่นใหม่ที่ได้รับอิทธิพลจากโลกออนไลน์ตามผลการวิจัยของ กานต์วี ขมเขย (2556) แสดงให้เห็นว่าภาษาอินเทอร์เน็ตหรือ “ภาษาไทยเน็ต” เป็นวิธภาษาใหม่ของภาษาไทยที่ไม่ได้เกิดจากการผสมผสานของภาษาพูดและภาษาเขียน แต่เกิดขึ้นในฐานะภาษาที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มคนรุ่นใหม่ในการสื่อสารกันผ่านหน้าจอกอมพิวเตอร์ด้วยการพิมพ์ ซึ่งจำแนกได้หลายลักษณะได้แก่ การแปรด้านการสะกดคำ การพิมพ์แบบพิเศษ การใช้สัญลักษณ์ การใช้เครื่องหมาย การใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาไทย และการสร้างคำใหม่ สิ่งที่น่าสนใจคือ ในยุคปัจจุบันการใช้ภาษาลักษณะดังกล่าวไม่ได้ปรากฏเพียงแต่การสื่อสารในโลกออนไลน์ แต่ยังพบได้ในงานวรรณกรรมร่วมสมัย สื่อสิ่งพิมพ์ หรือโฆษณา เป็นต้น

4.3 ผลจากการเปลี่ยนแปลงของภาษา

ภาษา สังคม และวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาโดยตลอด เมื่อสังคมและวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การเปลี่ยนแปลงของภาษาจึงเป็นเรื่องที่สังคมมนุษย์ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้กลับไม่เป็นที่ยอมรับในการสื่อสารของผู้ใช้ภาษาเสมอไป ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงหรือการสร้างสรรคคำใหม่ในภาษาวัยรุ่นอาจพิจารณาว่าเป็นการทำให้ภาษาวิบัติและเป็นภาษาที่ไม่ยั่งยืน ในทางกลับกัน ผู้ศึกษาเห็นว่าผู้ใช้ภาษาควรยอมรับว่าการเปลี่ยนแปลงของภาษาก็เหมือนสิ่งอื่นๆ ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เนื่องจาก “การเปลี่ยนแปลงทางสังคมดำเนินไปเร็วกว่าการเปลี่ยนแปลงของภาษาแต่โดยส่วนใหญ่แล้วการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างถาวร” (Bolban Abad & Hanifi, 2014, p.24) กล่าวคือภาษาและสังคมได้รับการปรับเปลี่ยนแก้ไขอยู่ตลอดเวลาและเมื่อเกิดการปรับเปลี่ยนแล้วก็มีอยู่ในสภาพหรือลักษณะเดิมอีกต่อไป

นอกจากนี้ภาษาเปรียบเสมือนอัตลักษณ์ทางสังคมที่ต้องการความมั่นคงที่จะแสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญในการสื่อสาร มิเช่นนั้นภาษาก็จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสังคม ผู้ศึกษาเห็นว่าเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงและยอมรับกับความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้แล้ว การปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงหรือสถานการณ์ที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจึงเป็นเรื่องสำคัญ

การแปลภาษาวัยรุ่นที่ปรากฏในนวนิยายร่วมสมัยเรื่อง *White Girl Problems* จึงได้รับการถ่ายทอดด้วยการใช้สำนวนภาษาที่สามารถแสดงอารมณ์หรือลักษณะของภาษาร่วมสมัยในปัจจุบันให้ใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุดเนื่องจากผู้ศึกษาเห็นว่าการถ่ายทอดด้วยลักษณะเช่นนี้จะแสดงให้เห็นถึงลักษณะของภาษาที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ของสังคมปัจจุบัน และทำให้ผู้อ่านซึ่งอยู่ในกลุ่มเป้าหมายของนวนิยายเรื่องนี้สามารถรับอารมณ์ ความเข้าใจรวมถึงลักษณะภาษาร่วมสมัยของวัยรุ่นปัจจุบันได้เหมือนกับผู้อ่านงานต้นฉบับ

5. การแปลตัวบทร่วมสมัยโดยใช้คำร่วมสมัยในภาษาปลายทาง

เมื่อภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามยุคสมัยและการใช้ภาษาร่วมสมัยในวรรณกรรมหรืองานเขียนเป็นที่ยอมรับของผู้อ่านสมัยใหม่ การแปลตัวบทลักษณะนี้จึงเป็นความท้าทายที่ยากลำบากอย่างหนึ่งสำหรับผู้แปล เนื่องจากภาษาร่วมสมัยจะมีการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มขึ้นตลอดและมักจะเป็นภาษาที่ฟังดูแปลกหูและไม่เป็นทางการ ภาษาพูดหรือคำเฉพาะกลุ่มของวัยรุ่นเมื่อหลายสิบปีก่อนก็อาจฟังดูแปลกสำหรับคนรุ่นใหม่ในยุคปัจจุบัน (Aitchison, 2013) ดังนั้นผู้แปลต้องตัดสินใจว่าจะถ่ายทอดบทแปลด้วยกลวิธีการแปลที่สามารถเทียบเท่าทั้งความหมายและลักษณะภาษาร่วมสมัยให้เข้ากับสถานการณ์ ตัวบท และยุคสมัยของสังคม หรือใช้กลวิธีการแปลอื่นๆ ที่ไม่เน้นการปรับให้ลักษณะของภาษาวัยรุ่นร่วมสมัยเหมือนหรือเทียบเท่ากัน

เนื่องด้วยลักษณะภาษาของตัวบทต้นฉบับเด่นชัดในเรื่องการใช้ภาษาร่วมสมัยและมีลักษณะการเขียนที่แปลกใหม่ กล่าวคือมีลักษณะภาษาเฉพาะกลุ่มแทรกอยู่ในเนื้อเรื่อง รวมถึงการใช้คำศัพท์ใหม่ที่ผู้เขียนคิดค้นขึ้นมาเพื่อให้ผู้อ่านเกิดอรรถรสจากลักษณะของภาษาร่วมสมัยที่ใช้ในกลุ่มวัยรุ่นนปัจจุบันรวมถึงเกิดความรับรู้เพื่อสามารถนำไปใช้ต่อในสังคมของผู้อ่านได้ นอกจากนี้ลักษณะงานเขียนมีความน่าสนใจและผู้เขียนใช้ความสามารถในการทำให้ผู้อ่านคิดว่าตัวละครมีตัวตนจริงเนื่องจากผู้เขียนได้กล่าวถึงนักแสดงหรือบุคคลสำคัญในสังคมอเมริกันในบริบทของการพบปะหรือเป็นคนรู้จัก ทั้งนี้ผู้เขียนมีกลุ่มผู้อ่านหลักที่อยู่ช่วงวัยเดียวกับผู้เขียนหรืออยู่ในช่วงวัยรุ่นถึงวัยทำงานตอนต้น ผู้ศึกษาจึงได้ถ่ายทอดโดยเลือกใช้คำหรือสำนวนในภาษาปลายทางให้มีลักษณะร่วมสมัยเพื่อให้เกิดความเหมือนหรือเทียบเท่ากับตัวบทต้นฉบับ ดังที่อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2556, น.192) กล่าวว่า “ภาษาทุกภาษามีการแปรตามลักษณะหรือสถานภาพของผู้พูด เช่น แปรตามเพศ อายุ ถิ่นที่เกิด ชาติพันธุ์ และชั้นทางสังคมของผู้พูด ในการแปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง ผู้แปลจึงต้องพิจารณาความจริงข้อนี้ และถ่ายทอดโดยคงสถานภาพของผู้พูดในภาษาเป้าหมายไว้ให้ใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุด” แม้ว่าสำนวนภาษาที่ผู้ศึกษาใช้ถ่ายทอดในบทแปลจะคงไว้ซึ่งความร่วมมือในภาษาวัยรุ่นยุคปัจจุบันจะเกิดความเปลี่ยนแปลงหรือเป็นสำนวนที่ผู้ใช้ภาษาไม่ใช้กันในอนาคต ผู้ศึกษาเห็นว่าสิ่งที่สำคัญกว่าการถ่ายทอดความหมายเพื่อให้ข้อมูลในนวนิยายคือการถ่ายทอดอรรถรส อารมณ์และอัตลักษณ์ของตัวละครที่ต้องการสื่อสารกับผู้อ่านและให้ผู้อ่านเป็นส่วนหนึ่งของนวนิยาย นอกจากนี้การถ่ายทอดลักษณะภาษาร่วมสมัยของวัยรุ่นนปัจจุบันถือเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้อ้างอิงการใช้คำร่วมสมัยในภาษาปลายทางจากลักษณะการใช้ภาษาสมัยใหม่ของกานต์วี ชมเชย (2556) เช่น การแปรด้านการสะกดคำ และการสร้างคำใหม่ ดังนี้

5.1 การแปรการสะกดคำที่พยัญชนะต้น

ตัวอย่างที่ 1

ต้นฉบับ

Anyways, back to the Grease date. Roman was a vision in black Fendi leather everything. He looked so fucking sexy that night. He looked like the kind of gay who would have no issue breaking your nose if you called him queer, especially since his hair was slicked back and he was on a fucking motorcycle.

I ordered a side of fries but substituted celery sticks for the fries. They were delish. Roman ordered a burger and a malt, as a joke (he would never eat that in public). We spiked our Diet Cokes with Jack Daniel's under the table and made fun of our lazy-eyed waiter. **The date was shaping up perfectly, our conversation was supercute, and Roman was starting to get buzzed and flirty. God, we were so happy then.** (Walker, 2012, p.23)

ฉบับแปล

เดทครั้งนี้ดำเนินไปได้อย่างสมบูรณ์แบบ บทสนทนาของเรามั่งมั่งๆ แล้วโรมันก็เริ่มกริมๆ ได้ทีและมีเส้นหน้าดังคู่อีกต่างหาก โอ้ย ตอนนั้นเรามีความสุขกันสุดๆ

คำอธิบาย

สถานการณ์ในตัวอย่างเกิดขึ้นเมื่อตัวละครหลัก เบ็บ วอลคเกอร์ ได้นัดกับโรมันเพื่อสนทนาไปรับประทานมื้อค่ำด้วยกัน เบ็บ วอลคเกอร์ ชอบโรมันมาก แต่เนื่องด้วยเขาเป็นเกย์จึงไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์อื่นนอกจากการเป็นเพื่อนกัน อย่างไรก็ตาม ในคินั้น เบ็บไม่ได้สนใจและคาดหวังว่าการเดทด้วยกันครั้งนี้ต้องเป็นไปตามแผนในจินตนาการของเธอ

คำว่า “supercute” หรือ super cute มีความหมายว่า น่ารักมาก หรือน่ารักสุดๆ แต่เนื่องด้วยผู้ศึกษาเห็นว่าการถ่ายทอดข้อความในสถานการณ์เช่นนี้เพื่อให้สื่ออารมณ์ของตัวละคร ได้นั้นควรจะเป็นสำนวนภาษาวัยรุ่นที่สื่อความคิดและความรู้สึกของตัวละครในช่วงวัย และเพศที่มีอยู่ในภาษาปลายทาง ดังนั้นในข้อความนี้ผู้ศึกษาได้ถ่ายทอดคำว่า “super” โดยใช้คำว่า “สุดๆ” ซึ่งเป็นการแปรการสะกดคำที่พยัญชนะต้น (กานต์วี ชมเชย, 2556) มาจากคำว่า “สุดๆ”

นอกจากนี้ คำร่วมสมัยในภาษาปลายทางว่า “มั่งมั่ง” ซึ่งโดยปกติแล้วคำนี้ในภาษาถิ่นใต้ของไทยหมายถึง ช่วงเย็น หรือพลบค่ำ (dictionary.sanook.com) แต่ในบริบทที่นำมาใช้ในกลุ่มคนสมัยใหม่จะสื่อถึงความน่ารัก ความอ่อนหวาน เป็นต้น (จักรกฤต โยมพยอม, 2556) เมื่อผู้ศึกษาเห็นว่าความหมายของคำเฉพาะกลุ่มในภาษาปลายทางสามารถแสดงอารมณ์และให้ความหมายได้ใกล้เคียงกับตัวบทต้นฉบับรวมถึงแสดงให้เห็นลักษณะภาษาร่วมสมัยของวัยรุ่นปัจจุบันอีกเช่นกัน ผู้ศึกษาจึงเลือกถ่ายทอดโดยใช้คำนี้แทนการแปลแบบตรงตัว

5.2 การใช้คำแสดงเสียง อารมณ์และกิริยาอาการ

ตัวอย่างที่ 2

ต้นฉบับ

The question “How did I end up losing my virginity to my gay best friend, dressed as Sandy from Grease, while my maid taped us from inside my closet?” is one that most girls never ask themselves. It all began a long time ago, when I was a little baby Babe, running around the garden in Pampers. Just kidding... (Walker, 2012, p.16)

ฉบับแปล

“นี่ฉันไปเสียสาวให้กับเพื่อนเกย์สุดซี้ของฉันที่แต่งตัวเป็นแซนดี้ นางเอกภาพยนตร์เรื่องกริสโต้ยังกัน แถมยังให้คนใช้ของตัวเองซ่อนอยู่ในตู้เสื้อผ้าเพื่ออัดวิดีโอไว้อีก” เด็กผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่มีวันจะตั้งคำถามแบบนี้กับตัวเอง เรื่องราวทั้งหมดนี้เกิดขึ้นนานมาแล้วสมัยที่ฉันยังเป็นหนูเบ็บตัวน้อยๆ ใส่แพมเพิสวิ่งเล่นในสวน อื๊อ ล้อเล่นน้า...

คำอธิบาย

ข้อความในตัวอย่างอยู่ในตอนต้นเรื่องของบทบทหนึ่งในนวนิยายโดยมีตัวละครหลักเล่ารายละเอียดของสถานการณ์หลังจากการออกเดทกับโรมัน ข้อความในตัวอย่างแสดงให้เห็นถึงลักษณะคำพูดเล่นของผู้เขียนเนื่องจากความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในวัยเด็ก และตัวละครได้กล่าวทิ้งท้ายเพื่อระบุว่าเป็นเพียงคำพูดเล่นเท่านั้น

ผู้ศึกษาเลือกแปล “Just kidding...” ว่า “อ้อ ล้อเล่นน่า...” เนื่องจากบริบทที่ล้อมรอบเป็นการเล่าเรื่องของตัวละครที่ไม่เป็นเรื่องจริงและต้องการล้อเล่น ผู้ศึกษาจึงใช้คำว่า “อ้อ” ซึ่งเป็นคำแสดงเสียงหัวเราะเบาๆ (กานต์วี ชมเชย, 2556) เสริมเพิ่มเข้ามาเพื่อสื่อถึงอารมณ์จากผู้เขียนให้ผู้อ่านเข้าใจและเกิดอารมณ์ขัน

5.3 การใช้คำเฉพาะกลุ่มร่วมสมัยที่มีอยู่ในภาษาวัยรุ่น

ตัวอย่างที่ 3

ต้นฉบับ

I've since gone to great lengths to destroy all photo evidence of this period of my life and have had countless hypnotherapy sessions with my psychic, Myrta, to try and erase all memories of being overweight. Myrta thinks that I gained weight due to my aura somehow getting crossed with Kirstie Alley's while Saturn entered my fifth house of fame and fortune. I think Myrta is a genius. (Walker, 2012, p.157)

ฉบับแปล

เมอร์ทาคิดว่าน้ำหนักของฉันขึ้นมาเพราะรัศมีอะไรสักอย่างของฉันสัมพันธ์กับดาราสาวเจ้าเนื้ออย่างเคิร์สติ อัลลีย์ ขณะที่ดาวเสาร์โคจรเข้าเรือนภพที่ห้าแห่งความรุ่งเรืองและโชคชะตาของฉัน ฉันว่าเมอร์ทานี้เทพสุดๆ

คำอธิบาย

บริบทของข้อความนี้เป็นเรื่องราวสมัยเด็กที่ตัวละครหลักยกมาเล่าให้ผู้อ่านรับรู้ถึงความยากลำบากสมัยเด็กที่ต้องพยายามลดน้ำหนักด้วยวิธีที่หลากหลาย รวมถึงความพยายามสำหรับการทำลายหลักฐานที่เป็นรูปภาพในสมัยนั้น จนกระทั่งเธอได้พบกับเมอร์ทาผู้มีญาณทิพย์เพื่อเข้ารับการสะกดจิตบำบัด

ผู้ศึกษาถ่ายทอดคำว่า “genius” โดยใช้ภาษาร่วมสมัยที่เกิดจากกลวิธีการสร้างคำใหม่ตามงานวิจัยของกานต์วี ชมเชย (2556) ว่า “เทพ” ซึ่งหมายถึง “การมีฝีมือในระดับสูงมากหรือมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งสูงมาก” เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทและเกิดความเหมือนหรือความเทียบเท่ากับความหมายในต้นฉบับให้ได้มากที่สุด อย่างไรก็ตาม คำว่า “อ้อ” เป็นคำที่มีและใช้กันอยู่อย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันและเนื่องจากผู้ศึกษาเห็นว่าหากแปล

ตรงตัวหรือใช้คำที่มีลักษณะสำนวนภาษาปกติหรือไม่เป็นภาษาที่เฉพาะกลุ่มจะไม่สามารถ
คงอัตลักษณ์ของตัวละครได้

ตัวอย่างที่ 4

ต้นฉบับ

The truth is, Jackhole, that even though I'd rather talk about the inconsistencies in your hairline during group, I do actually have a lot of real problems. I always fuck the wrong guys, I hated my vagina for eleven years until I had it replaced, my dad's British, I can't hold a job, Alexander McQueen is gone forever, and even though I love Sarah Burton—and I really do love her—it will never be the same. Also, I just met my mom for the first time last week, which was a real mindfuck. (Walker, 2012, p.2)

ฉบับแปล

แถมสัปดาห์ที่ผ่านมาฉันเพิ่งจะได้เจอหน้าแม่ตัวเองเป็นครั้งแรก เจ็บเลยลึเคะ

คำอธิบาย

สถานการณ์ในตัวอย่างนี้เกิดขึ้นเมื่อเบ๊บ วอล์คเกอร์ ตัวละครหลักเกิดความไม่พอใจและโมโหแฉ่คันซึ่งเป็นนักบำบัด เบ๊บได้กล่าวถึงปัญหาส่วนหนึ่งของตัวเธอเพื่อแสดงให้เห็นว่าเธอมีหลายปัญหาในชีวิตและหนึ่งในนั้นคือการพบแม่ของตัวเองเมื่อสัปดาห์ก่อน เนื่องด้วยเบ๊บได้รับการเลี้ยงดูจากพี่เลี้ยงและย่าตั้งแต่เกิด เธอจึงไม่เคยพบหน้าแม่แท้ๆ บริบทดังกล่าวจึงถือว่าเป็นเรื่องที่น่าแปลกใจและน่าตกใจสำหรับตัวละคร ทั้งนี้ลักษณะภาษาที่ตัวละครใช้เป็นคำเฉพาะกลุ่มและอยู่ในระดับไม่เป็นทางการ

คำว่า “mindfuck” เป็นคำเฉพาะกลุ่ม (Slang) หมายถึง อาการตกใจ หรือแปลกใจกับสิ่งที่เห็นหรือรับรู้ อาจจะเป็นเพราะเป็นสิ่งที่คาดไม่ถึงว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้น หรือสิ่งที่เห็นจะมีลักษณะในแบบอื่นที่เคยคิดไว้ (<http://www.urbandictionary.com/>) สิ่งที่เป็นปัญหาในการถ่ายทอดคำนี้คือผู้ศึกษาต้องหาคำที่มีความหมายหรือบริบทที่เหมือนหรือเทียบเท่าให้ใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุดเพื่อสื่อสารกับผู้อ่านได้อย่างไม่บกพร่อง ดังนั้นผู้ศึกษาจึงถ่ายทอดคำนี้ว่า “เจ็บ” ซึ่งเป็นคำเฉพาะกลุ่มในภาษาไทย มาจากคำว่า หงายเจ็บ แต่วัยรุ่นส่วนใหญ่จะใช้สื่อถึงความตกใจจนพูดไม่ออก เกิดอาการชะงัก เจ็บๆ หน้าแตก (<http://pojnanukrian.com>) หรือเกิดอาการเหมือนจะผะงะจนเกือบตกเก้าอี้ (กานต์วี ชมเชย, 2556) ในที่นี้ผู้ศึกษาใช้สื่อถึงอารมณ์ตกใจจนพูดไม่ออก และชะงัก ซึ่งคำนี้สามารถเก็บความเป็นภาษาเฉพาะกลุ่มและภาษาที่ใช้กันในกลุ่มวัยรุ่นสมัยใหม่ได้ จึงทำให้ผู้อ่านภาษาปลายทางสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้อย่างครบถ้วน

อย่างไรก็ตาม ผู้ศึกษาได้ถ่ายทอดต้นฉบับนี้สู่บทแปลใน พ.ศ. 2558 ดังนั้น คำร่วมสมัยที่เกิดจากการสร้างคำใหม่จึงเกิดขึ้นเพิ่มเติมจากคำที่ปรากฏในงานวิจัยของกานต์วี ชมเชย (2556) เนื่องจาก “ภาษาก็เหมือนทุกๆ สิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องมานับศตวรรษ”

(Aitchison, 2013, p.4) นอกจากนี้จรัลวิไล จรุงโรจน์ (2557, น.121) ยังเห็นว่า “ในเมื่อสรรพสิ่งรอบตัวมีการเปลี่ยนแปลง ภาษาก็จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงคู่กันไปด้วย เช่น อาจจะต้องมีคำศัพท์ใหม่ๆ เพื่อใช้เรียกสิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม และคำศัพท์เดิมๆ ก็อาจจะพินาศหายไปเพราะไม่มีสิ่งนั้นใช้อีกต่อไปแล้วในชีวิตประจำวัน” ผู้ศึกษาจึงได้ยกตัวอย่างคำร่วมสมัยอื่นๆ ที่เกิดจากการสร้าง คำใหม่จากกลุ่มคนรุ่นใหม่และยังเป็นคำที่นำมาใช้กันในปัจจุบัน ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 5

ต้นฉบับ

One morning, during my junior year of high school, I woke up feeling bloated. I got out of bed and looked in the mirror to see a monster zit forming on my chin. Fuck, I thought. I must be PMS-ing. Whenever I'm about to get my period, I turn into a nightmare, and all it takes is one off-color comment to send me spinning into a rage. During high school, I would always have Mabinty call in for me and tell them I was too sick to come to class. During moments of uterine compromise, my presence on campus would put faculty and students at risk. Think Columbine, but in a Burberry trench. (Walker, 2012, p.29)

ฉบับแปล

เวลาฉันจะมีประจำเดือนทีไร ฉันจะดูน่ากลัวเลยล่ะ เพียงแค่คำวิจารณ์คำเดียวที่ดูไม่เข้าหูก็ทำให้ฉันวินเหวี่ยงปรี๊ดแตกแล้ว

คำอธิบาย

สำหรับวลีที่ปรากฏในบริบทนี้ ผู้ศึกษาต้องทำความเข้าใจความหมายและอารมณ์ของตัวละครที่ประสงคจะสื่อถึงผู้อ่านว่าต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจในทิศทางแบบไหน เมื่อผู้ศึกษาได้เข้าใจความหมายและอารมณ์ของตัวละคร ผู้ศึกษาจึงถ่ายทอดด้วยการหาวลีที่ใช้กันเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นและสามารถสื่อความหมาย อรรถรส และลักษณะภาษาร่วมสมัยของวัยรุ่นปัจจุบันได้เหมือนตัวบทต้นฉบับ

ข้อความดังกล่าวเป็นเรื่องราวที่เบบต้องการแสดงให้ผู้อ่านเข้าใจถึงอารมณ์ของเธอในช่วงที่มีประจำเดือนโดยได้ยกตัวอย่างสถานการณ์ที่เกิดขึ้นช่วงวัยรุ่น ทั้งนี้ตัวละครหลักได้แสดงให้เห็นเช่นกันว่าเธอไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ในช่วงก่อนประจำเดือนมา ลักษณะของภาษาที่ตัวละครใช้แสดงให้เห็นถึงความต้องการให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการถึงสภาพอารมณ์ของเธอได้อย่างชัดเจนโดยใช้การอุปมาให้เห็นสภาวะของอารมณ์ในช่วงดังกล่าว

ผู้ศึกษาถ่ายทอดวลี “spinning into a rage” ว่า “วินเหวี่ยงปรี๊ดแตก” โดยใช้คำเฉพาะกลุ่มร่วมสมัย “วิน” “เหวี่ยง” และ “ปรี๊ดแตก” ซึ่งมีความหมายสอดคล้องกันกับ

บริบทต้นฉบับ คำว่า “วิน” เป็นการระบายอารมณ์ไม่พอใจแก่ผู้อื่นโดยไม่คำนึงถึงเหตุผลหรือหลักการใดๆ โดยจะแสดงออกทั้งคำพูด สีหน้าและท่าทาง (dictionary.sanook.com) คำว่า “เหวี่ยง” โดยปกติแล้วหมายถึงการออกแรงโยนหรือฟาด (dict.longdo.com) แต่บริบทของ คนรุ่นใหม่มักจะเป็นการแสดงออกถึงความไม่สบายอารมณ์ต่อผู้อื่นและสามารถแสดงออกได้ทั้งคำพูด สีหน้าหรือท่าทางเช่นเดียวกัน คำว่า “ปรี๊ดแตก” ปกติแล้วมาจากคำว่า “ปรี๊ด” ซึ่งหมายถึง สภาวะของเหลวพุ่งออกมาหรือเดือดพุ่งออกมา (dict.longdo.com) แต่ในภาษาร่วมสมัยที่นำมาใช้จะหมายถึง อาการโกรธหรือโมโหทันทีที่เกิดความไม่พอใจหรือไม่สบายอารมณ์

ตัวอย่างที่ 6

ต้นฉบับ

I was trying so hard to not completely lose my shit and break down in a tsunami of teenage sexual angst, and doing a pretty decent job, until he turned and put his hand on my shoulder.

“Did you have a good summer? I heard Turks and Caicos had one of its most beautiful seasons this year, which would explain your perfect tan.”

I’m sorry, what? Did anyone else just hear that? How did he know my dad and I go to Turks and Caicos every August? My heart was pumping so hard. I swear I could feel my knees sweating. A single tear fell from my eye. Was he confused? Then I said something stupid.

“Do you love me?”

I started full-blown crying. I never thought I’d be the kind of girl who would meet her husband in high school, but apparently I never think a lot of things.

At this point, our geometry teacher kicked us both out because I was literally sobbing and clinging to my desk. I was able to pull myself together by the time we were in the hall.

“Do you have any cigarettes?” I asked my soul mate.

“Totally. They’re French, is that okay?”

“Of course. Get out of my brain, pre-cog.” (I have a major sci-fi obsession. You’ll learn this about me.) (Walker, 2012, p.19)

ฉบับแปล

แน่นอน ออกไปจากหัวฉันซะที สมองญาณทิพย์ (ฉันมีความหลงใหลครอบงำกับนวนิยายเชิงวิทย์อย่างมาก เดียวพวกคุณก็รู้อเอง)

คำอธิบาย

สถานการณ์ในตัวอย่างเกิดขึ้นเมื่อเบ๊บ วอลส์เกอร์ ตัวละครหลักพบกับโรมันครั้งแรกในห้องเรียน เบ๊บชอบโรมันตั้งแต่ครั้งแรกที่เจอและได้จินตนาการไปไกลราวกับว่าสติไม่ได้อยู่กับตนเอง จากนั้นเบ๊บและโรมันได้สนทนากันจนได้เกิดข้อความซึ่งเป็นการตอบคำถามของโรมัน และต่อด้วยข้อความที่พูดกับตนเองว่า “Get out of my brain, pre-cog.” เพื่อเป็นการเรียกสติตนเองให้กลับมาปกติ

ในการแก้ไขปัญหาระดับการทำความเข้าใจต้นฉบับ ผู้ศึกษาจึงต้องทำความเข้าใจคำว่า “pre-cog” ก่อน ทั้งนี้คำว่า “pre-cog” มาจาก precognition หมายถึงการล่วงรู้หรือมองเห็นอนาคต (oxforddictionary.com) ผู้ศึกษาจึงเลือกใช้คำว่า “ญาณทิพย์” ซึ่งมีความหมายสอดคล้องกับบริบทต้นฉบับ เนื่องจากคำนี้เป็นคำที่มาจากบุคคลที่มีชื่อเสียงในวัฒนธรรมป๊อปซึ่งเป็นที่เลื่องลือในเรื่องการล่วงรู้อนาคต เช่น เจน ญาณทิพย์ หรือหมอดูญาณทิพย์บุคคลอื่น ผู้ศึกษาจึงเลือกใช้คำนี้เพื่อให้คำศัพท์มีลักษณะร่วมสมัยเทียบเท่ากับตัวบทต้นฉบับ แทนการแปลแบบตรงตัวหรือใช้คำที่มีความหมายเป็นกลางเพราะนอกจากจะทำให้ข้อความไม่กระชับแล้วอาจจะไม่สามารถสื่ออารมณ์และบุคลิกของตัวละครได้มากพอ

ตัวอย่างที่ 7

ต้นฉบับ

It had always seemed like such a quick trip from my house to Susan's office when Mabinty would drive, but it felt like I had been running for hours and I wasn't even close to the exit for the 10 freeway. Cars began to honk, and I was sure the drivers were yelling fat slurs at me, but I was in too much of a haze to hear anything clearly.

I was about to collapse, when I turned to see a car slowly trailing behind me on the shoulder of the road. I thought for sure it was going to be a cop or a chubby-chasing rapist, but thankfully it turned out to be Mabinty. (Walker, 2012, p.33)

ฉบับแปล

ร่างฉันกำลังจะแหลกตอนฉันหันไปเห็นรถคันหนึ่งกำลังขับตามหลังฉันอยู่อย่างช้าๆ ตรงไหล่ทางถนน

คำอธิบาย

สถานการณ์ในตัวอย่างเกิดขึ้นเมื่อตัวละครหลักอยู่ในช่วงก่อนมีประจำเดือนและเห็นว่ารูปร่างของตนเองเกิดความเปลี่ยนแปลง กล่าวคือตัวละครเห็นว่าตนเองมีรูปร่างใหญ่ขึ้นและเกิดความกังวลอย่างมากจนกระทั่งต้องการพบซูซาน นักบำบัดของเธอ เนื่องด้วยความต้องการเข้ารับ คำปรึกษาอย่างรวดเร็วที่สุด เธอจึงตัดสินใจวิ่งออกจากบ้านผ่านทางไฮเวย์ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีรถเยอะและวิ่งด้วยความเร็วสูง ในท้ายที่สุด พี่เลี้ยงของเธอก็ขับรถตามมารับกลับบ้าน ผู้เขียนใช้คำอุปมาให้ผู้ผู้อ่านเห็นภาพในจินตนาการอย่างชัดเจนว่าเธอไม่ได้เหนื่อยในระดับทั่วไป แต่ผู้เขียนใช้คำว่า collapse ซึ่งแสดงถึงอารมณ์และสภาพร่างกายของตัวละครอย่างชัดเจน

ผู้ศึกษาเลือกใช้คำว่า “ร่างแหลก” ถ่ายทอดในภาษาปลายทางซึ่งเป็นคำร่วมสมัยที่ใช้บรรยายสภาวะอันเหนื่อยล้า หรืออ่อนเพลียมากๆ คำว่า “ร่าง” มาจากคำว่า ร่างกาย ส่วนคำว่า “แหลก” หมายถึงสภาพที่เสียหาย ย่อยยับ พังทลาย (dict.longdo.com) ผู้ศึกษาได้พบตัวอย่างที่ใช้คำนี้ เช่น “เรากับเพื่อนมองหน้ากันด้วยความสับสนของมนุษยธรรมที่เราควรจะทำอย่างไรกับสภาพร่างกายที่กำลังร่างแหลกแบกกระเป๋าใบใหญ่...” (Aposao, 2557) ดังนั้น คำว่า “ร่างแหลก” ในบริบทของคำร่วมสมัยจึงเป็นการอุปลักษณ์ให้ผู้ฟังเข้าใจว่าร่างกายเหนื่อยล้ามาก เสมือนว่าจะแหลกสลายลงไป ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าการเลือกใช้คำเฉพาะกลุ่มเพื่อให้ผู้อ่านภาษาปลายทางได้รับอรรถรสและเห็นลักษณะของภาษาร่วมสมัยที่ใช้กันในกลุ่มวัยรุ่น ปัจจุบันสามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจอัตลักษณ์และลักษณะทางภาษาของตัวละครได้มากกว่าการแปลโดยใช้สำนวนภาษาทั่วไป

ตัวอย่างที่ 8

ต้นฉบับ

Babe, I thought to myself, Do not fall in love. Do not listen to your stupid body. Your body is a nutcase, you're puffy from those three beers you drank over the summer, and your skin is an 8 right now, at best. It's first period of the first day of sophomore year and already you're eye-fucking this strange boy-man. Sit the fuck down. But you are sitting down! Shut up. (Walker, 2012, pp.18-19)

ฉบับแปล

ฉันนึกในใจว่า ยัยเบ็บ อย่าได้ตกหลุมรักเชียวนะ อย่าไปฟังร่างกายอันเง่าของเธอ ร่างกายเธอมันเพี้ยนและก๊วนมาจากเบียร์สามขวดที่ดื่มไปตอนปิดเทอม ส่วนผิวของเธอตอนนี้ก็ดีไม่ถึงที่สุด นี่มันคาบแรกและเทอมแรกของเกรดสิบ แล้วเธอกำลังได้กับผู้ชายแปลกหน้าทางสายตายุ่งๆเนี่ย นังลงเลยอะ แต่เธอก็นั่งอยู่นี่หว่า! หยุดมโนได้ละ

คำอธิบาย

สถานการณ์ในตัวอย่างเกิดขึ้นเมื่อแบ็บ วอล์คเกอร์ พบโรมันครั้งแรกและเกิดความชอบอย่างมากจนไม่อาจจะสายตาจากโรมันได้ จากนั้นเธอจึงเกิดความคิดในใจตั้งข้อความที่ปรากฏในตัวอย่าง

ในกรณีของคำว่า “Shut up” ที่ปรากฏในบริบทนี้สามารถแปลตรงตัวโดยใช้สำนวนภาษาที่แตกต่างกันไป แต่ผู้ศึกษาเห็นว่าเนื่องจากบริบทรอบๆ ของข้อความนี้เป็นสิ่งที่ตัวละครกำลังคิดหรือพูดกับตนเองอยู่ในใจ ดังนั้น “Shut up” จึงถ่ายทอดออกมาในรูปแบบที่สื่ออารมณ์ของ ตัวละครโดยใช้ภาษาร่วมสมัยในวัฒนธรรมปลายทางว่า “มโน” ซึ่งหมายถึง การจินตนาการหรือคิดไปเองโดยปราศจากข้อเท็จจริง (dict.longdo.com) ดังตัวอย่างถ้อยคำในงานเขียนภาษาไทย เช่น “อีคิม ซึ่งเป็นตุ้ตรางป้อม เหลือบไปเห็นบิกินีลายเสือดาวของอู๋ม ก็บังเกิดมโนว่านั่นคือพรหมลิขิต ตัดกับผู้หญิงจึงตบตีกันแย่งชิงบิกินี...” (ซ่า บันทึกรักของตุ้ต, 2557, น.59)

5.4 การใช้คำสรรพนามแทนบุคคล

นอกจากคำศัพท์ร่วมสมัยต่างๆ ที่เพิ่มขึ้นมาตามยุคสมัยและกาลเวลาแล้ว การใช้สรรพนามแทนบุคคลในสมัยปัจจุบันก็เกิดความเปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน ดังที่จรัลวิไล จรุงุโรจน์ (2557, น.123) กล่าวว่า “แต่ก่อนการใช้ he/him/his เพื่อหมายถึงคนโดยทั่วๆ ไปไม่จำกัดเพศ เป็นที่ยอมรับ แต่ปัจจุบันนี้เริ่มมีความต้องการให้ใช้สรรพนามบ่งบอกความเป็นกลางมากขึ้น จึงเริ่มมีการใช้คำจำพวก he/she หรือ (s)he หรือแม้แต่คำว่า they ซึ่งเป็นพหูพจน์มาใช้ในความหมายเอกพจน์เพื่อความเป็นกลางทางเพศ...” ปัจจุบัน คำสรรพนาม “นาง” ใช้แทนบุรุษที่สามทุกเพศและวัยในภาษาไทยร่วมสมัย เช่น ในงานเขียนโดยซ่า บันทึกรักของตุ้ต (2557) ที่ปรากฏการใช้สรรพนาม “นาง” ในข้อความ “คุณนิตคือแม่ของซ่าเอง นางเป็นคนระยอง (...) คุณนิตเป็นพี่คนโต นางจึงต้องเก็บกวาดบ้านและซักจากการทำขนม (...)” (น.13) และ “วันนี้พาอาม่าไปเดินเดอะมอลล์ค่ะ นางอยากกินสูกี้ (...)” (น.25) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าสรรพนาม “นาง” ที่ผู้ใช้ภาษาโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นใช้กันมาจนถึงปัจจุบันอาจจะไม่สามารถคงอยู่ในสังคมได้หลายสิบปีเพราะภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มคนวัยรุ่นมักจะสร้างสรรค์คำหรือสำนวนภาษาใหม่ๆ ตลอดเวลา ทั้งนี้ผู้ศึกษาเห็นว่าการใช้สรรพนาม “นาง” ในบางบริบทของฉบับแปลเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเลือกปรับบทแปลส่วนที่เป็นคำสรรพนามโดยใช้คำว่า “นาง” แทนบุรุษที่สามทั้งเพศชายและหญิงตามความเหมาะสมของบริบทดังตัวอย่างที่ 9 และ 10

ตัวอย่างที่ 9

ต้นฉบับ

It was a horrible combination of excitement to see him again mixed with the devastation of remembering that he was totally into dudes. There

was no chance in hell that my body, which included breasts and a vagina, would ever be of any interest to this queer beacon of chic. (Walker, 2012, p.20)

ฉบับแปล

มันรู้สึกแย่นะๆ กับตื่นเต้นที่ได้เจอนางอีกครั้งและก็เซ็งๆ ที่ดันจำได้ว่านางชอบผู้ชายเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่มีวันจะหอรอกที่ร่างกายของฉันซึ่งรวมถึงเต้านทั้งสองและจิมิจะไปเป็นที่สนใจของแก้งสุดซิคคนนี้

ตัวอย่างที่ 10

ต้นฉบับ

She basically raised me. Growing up, my dad was always at work, and my grandmother, while an amazing role model, had a tendency to pop in and out of my life at her leisure. Mabinty has been with me since before my little baby brain could form memories. (Walker, 2012, p.28)

ฉบับแปล

จริงๆ แล้วนางเป็นคนเลี้ยงดูฉันนี่แหละ เพราะตั้งแต่โตมา พ่อของฉันก็ทำงานตลอด ส่วนย่าของฉันแม้จะเป็นแบบอย่างอันดีงามแต่ก็มักจะโผล่เข้ามาในชีวิตฉัน แปปๆ ยามที่นางว่าง มาบินตีกี่เลยอยู่เคียงข้างฉันมาตั้งแต่ก่อนที่ฉันจะจำความได้

จากตัวอย่างที่ 5 ถึง 10 จะเห็นได้ว่าผู้ศึกษาได้ตัดสินใจเลือกใช้คำเฉพาะกลุ่มในภาษาวัยรุ่นของวัฒนธรรมปลายทางแทนที่การแปลโดยใช้สำนวนภาษาอื่นๆ หรือการแปลแบบตรงตัวเนื่องจากผู้ศึกษาเห็นว่านอกจากความหมายและข้อมูลที่ผู้เขียนต้องการแจ้งให้ผู้อ่านได้รับรู้แล้วนั้น อารมณ์และอัตลักษณ์ของตัวละครก็เป็นประเด็นสำคัญที่ผู้เขียนต้องการสื่อและเชื่อมโยงไปสู่ผู้อ่าน นอกจากนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่าการเลือกใช้สำนวนภาษาวัยรุ่นในตัวอย่างแปลจะช่วยให้แสดงให้เห็นว่าตัวละครต่างๆ มีบุคลิกลักษณะแบบไหน กล่าวคือ ผู้ศึกษาต้องการให้สำนวนภาษาสะท้อนถึงข้อมูลทางสังคม เช่น อายุ เพศ วัย การศึกษา เชื้อชาติ และวัฒนธรรม

6. บทสรุป

ภาษาของคนรุ่นใหม่มีความหลากหลายและถือว่าเป็นวิธภาษาใหม่ของภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยอย่างไม่สิ้นสุดเพราะนอกจากมีการแปรของภาษา ยังมีเทคโนโลยีและโลกเสมือนจริงที่เป็นตัวควบคุมสถานการณ์การใช้ภาษาของคนในสังคมและทำให้ภาษาเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งลักษณะและรูปแบบที่หลากหลาย นอกจากนี้ภาษาวัยรุ่นยังปรากฏอยู่ในงานเขียนและงานวรรณกรรมร่วมสมัยเพื่อให้สอดคล้องตามสถานการณ์การใช้ภาษาในช่วงเวลานั้นๆ และปรับลักษณะของภาษาให้เข้ากับยุคใหม่ การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้มีความชัดเจนเป็นอย่างมากจนทำให้เกิดการตระหนักรู้ถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการ

เปลี่ยนแปลงทางภาษาซึ่งโดยหลักๆ แล้วเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ความต้องการในการใช้ภาษาของสังคมของผู้ใช้ภาษา รวมถึงวิวัฒนาการความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในยุคปัจจุบัน (Bolban Abad & Hanifi, 2014, pp.25-26) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าภาษาวัยรุ่นจะเป็นภาษาที่เกิดขึ้นใหม่ได้ง่ายและรวดเร็วแต่ภาษาลักษณะนี้ก็สามารถดับสูญได้อย่างรวดเร็วเช่นกัน ทั้งนี้ผู้ใช้ภาษาต้องปรับตัวและทำความเข้าใจ กล่าวคือ ผู้ใช้ภาษาต้องตระหนักรู้ว่าภาษาเกิดการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและสำนวนภาษาที่เกิดขึ้นใหม่ในแต่ละวันจึงถือเป็นธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง ผู้ศึกษาเห็นว่าการแปลภาษาวัยรุ่นในดับทหร่วมสมัยสู่ภาษาปลายทางจึงเป็นสิ่งที่ท้าทายและน่าสนใจเพราะ “โดยปกติแล้ว การแปลจะเกิดขึ้นเพราะมีความสัมพันธ์กับความจำเป็นที่สำคัญในวัฒนธรรมปลายทาง ณ เวลานั้นๆ แต่การที่คิดว่านักแปลเป็นเพียงแค่หมากตัวหนึ่งซึ่งมีหน้าที่ทำให้ดับทหเป็นรูปเป็นร่างและดูทันสมัยตามกระแสหลักของสังคมถือว่าเป็นข้อสันนิษฐานที่ผิด” (Venuti, 1998 อ้างใน Angles, 2014, p.166) ผู้ศึกษาเห็นว่าการแปลนวนิยายที่มีลักษณะภาษาที่แปลกใหม่หรือแสดงให้เห็นลักษณะภาษาร่วมสมัยในกลุ่มวัยรุ่นปัจจุบันซึ่งแสดงให้เห็นอัตลักษณ์ของตัวละครด้วยกลวิธีการแปลที่สามารถทำให้ผู้อ่านได้รับอรรถรส อารมณ์ รวมถึงลักษณะภาษาร่วมสมัยของวัยรุ่นปัจจุบันถือเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้ผู้อ่านในภาษาปลายทางสามารถรับรู้ลักษณะภาษาในกลุ่มวัยรุ่นปัจจุบันเช่นกัน

ดังนั้นการถ่ายทอดดับทหลักษณะนี้ด้วยการศึกษาดับทหต้นฉบับให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ทำความเข้าใจถึงประเภทของดับทห และจุดประสงค์ของการสื่อความหรือเจตนาารมณ์ของสารต้นฉบับรวมถึงกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายของนวนิยาย ผู้ศึกษาจึงได้ตัดสินใจเลือกใช้กลวิธีการแปลแบบเน้นผู้รับสาร (receptor-oriented approach) โดยกำหนดจุดมุ่งหมายให้ภาษามีลักษณะร่วมสมัยเทียบเท่ากับภาษาที่ปรากฏในดับทหต้นฉบับให้ได้มากที่สุด และเล็งเห็นว่าเป็นกลวิธีที่สามารถสร้างความเทียบเท่าในด้านความหมาย เจตนา อารมณ์ ลักษณะการใช้ภาษา และสถานภาพของผู้เขียนหรือตัวละครในภาษาเป้าหมายได้ใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุดเพื่อทำให้สำนวนภาษาวัยรุ่นของฉบับแปลสะท้อนให้เห็นถึงข้อมูลทางสังคมของตัวละครมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นอายุ เพศ สถานภาพทางสังคม การศึกษา เป็นต้น และทำให้ผู้อ่านงานฉบับแปลสามารถเข้าใจความหมาย อรรถรสและลักษณะภาษาร่วมสมัยของดับทหต้นฉบับได้เหมือนกับผู้อ่านงานต้นฉบับ

เอกสารอ้างอิง

- กานต์รวี ขมเขย. (2556). “ภาษาไทยเน็ต”: ภาษาเฉพาะกลุ่มของคนไทยรุ่นใหม่ในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต. สืบค้นจาก <http://www.iacr.swu.ac.th>
- เจิบ. (2559). สืบค้นจาก <http://pojananukrian.com>
- จรัลวิไล จรูญโรจน์. (2557). ภาษาในบริบทสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชำ บันทึกลงตุ๊ด. (2557). บันทึกลงตุ๊ด. นนทบุรี: ริงค์ ปียอนด์ บุ๊คส์.

- พรพรรณ กิตติคุณกุล. (2558). บทแปลเรื่อง “สาวเจ้าปัญหา” ของเบ๊ วอลค์เกอร์ พร้อมบทวิเคราะห์การแปลผ่านมุมมองทางวัฒนธรรมปฏิบัติศาสตร์. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ลองดู พจนานุกรม. (2012). พจนานุกรมอังกฤษ - ไทย ไทย - อังกฤษ. สืบค้นจาก <http://dict.longdo.com/>
- สนุก พจนานุกรม. พจนานุกรมแปลไทย - ไทย ราชบัณฑิตยสถาน. สืบค้นจาก <http://dictionary.sanook.com/>
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). ภาษาศาสตร์สังคม (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Aitchison, J. (2013). *Language change: Progress or decay?* (4th ed.). New York: Cambridge University Press.
- Angles, J. (2014). Dr. Seuss goes to Japan: Ideology and the translation of an American icon. *Japan Forum*, 26(2), 164-186. DOI: 10.1080/09555803.2014.900510
- Aposao [นามปากกา]. แก้วอีตันตรี (ตอนที่ 1). (30 ธันวาคม 2558). *Owneration Magazine*, 3(1). สืบค้นจาก <https://issuu.com/ownerationmag>
- Baker, M. (2011). *In other words: A coursebook on translation*. New York. Routledge.
- Bolban Abad, A. M. & Hanifi, R. (2014). The effect of language changes on culture cause by producing knowledge and technology. *International Letters of Social and Humanistic Sciences*, 39(2), 20-28. DOI: 10.18052/www.scipress.com/ILSHS.39.20
- Crystal, D. (2006). *Language and the internet* (2nd ed.). New York: Cambridge University Press.
- Eckert, P. (2003). Language and adolescent peer groups. *Journal of Language and Social Psychology*, 22(1), 112-118. DOI: 10.1177/0261927X02250063
- House, J. (1997). *Translation quality assessment: A model revisited*. Tübingen: Gunter Narr Verlag.
- Huffaker, D. A. & Calvert, S. L. (2005). Gender, identity, and language use in teenage blogs. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 10(2), 2-23. DOI: 10.1111/j.1083-6101.2005.tb00238.x

- Kashgary, D. (2011). The paradox of translating the untranslatable: Equivalence vs. non-equivalence in translating from Arabic into English. *Journal of King Saud University – Language and Translation*, 1(23), 47-57. DOI: 10.1016/j.jksult.2010.03.001
- Kitis, E. (2009). The pragmatic infrastructure of translation. *Tradução & Comunicação: Revista Brasileira de Tradutores*, 18, 63-86. Retrieved from Directory of Open Access Journals database.
- Munday, J. (2008). *Introducing translation studies* (2nd ed.). New York: Routledge.
- Owji, Z. (2013). Translation strategies: A review and comparison of theories. *Translation Journal*, 17(1). Retrieved from <http://translationjournal.net/journal/63theory.htm>
- Oxforddictionaries.com. (2017). Retrieved from <http://www.oxforddictionaries.com>
- Panou, D. (2013). Equivalence in translation theories: A critical evaluation. *Theory and Practice in Language Studies*, 3(1), 1-6. DOI:10.4304/tpls.3.1.1-6
- Urbandictionary.com. (2017). Retrieved from <http://www.urbandictionary.com/>
- Walker, B. (2012). *White Girl Problems*. New York: Hyperion.
- Youtube. (2013) “แบไต๋ไอที วันศุกร์ที่ 16 สิงหาคม 2556 ตอนที่ 5” สืบค้นจาก <https://www.youtube.com/watch?v=z2VdC5QleAw>